

A'

CSÁSZÁRI ÉS KIRÁLYI FELSÉG
ENGEDELMÉVEL,

Nro 23.

Költ Bétsben, Böjt-más Havának (Mártziusnak)
19-dik napján 1802-dik Elzttendőben.

B é t s,

Felséges Urunk, Haditármester Nagy Méltóságú Gróf Sztáray Ö Excellentiáját; azon érdemeiért, mellyeket a' Cseh Ország őltalmazására rendelt hazai intézetek böltis igazgatása által szerzett magának; az említett Országban földes Urasági jussal meg-ajándékozni méltóztatott.

Mártzius 3-dikán. A' F. Prusfziai Király, Károly Fő Hertzeget meg hívta hogy Regementjeinek Szileziában tartandó katonai mustráját jelenlétevel tisztelje meg.

D d

Olafz Ország.

Rómában egy bizonyos úttzának lakosai 1798-dik esztendőben a' Frantziák ellen öfzsze esküdtek; midőn az világosságra jött, az akkori Frantzia Kommendáns d'Allemagne, meg parantsolja, hogy déltájban a' Tiberis Ponte Sisto hídjánál jelenjenek meg, 's fegyvereiket az engedelmesség jeléül rakják le. Nehezen esett a' Rómaiaknak szívesen fegyvereiktől megválni; de látván azt, hogy kéntelenek engedelmeskedni, a' parantsolt órára meg jelentek a' Tiberis hídjánál, 's régi Római hangon így szólították meg a' Frantzia Kommendánst. „Imé, a' Rómaiak tudnak engedelmeskedni; de úgy mint Rómaiak. Mile rakjuk fegyverünket; de a' Frantziáknak tsak ugyan nem adjuk;“ ezzel intettek egy másnak, 's mindnyájan egyszerre a' Tiberis vizébe hajtották fegyvereiket.

Majlandból Mártzius 1-ső napján. Az a' híre, hogy az Olafz Országí Respublikából 200 a' nevezetesebb Famíliákból származott ifjak fog-nak Párisba kü detni olly tzéllal, hogy az első Konzul test őrző katonái legyenek.

Az a' híre, hogy a' Ligúriai Respublika, az Olafz Országíval fog egygyesítettetni.

Frantzia Ország.

Párisból Febr. 24-dikén. A' Sz. Domin-gói úgy nevezett centralis Kormányfzék áll nyóltz Fejérekből, (Európaiakból) két Mulattokból, Fe-ke ték benne nintsenek. Az Elölülője Fejér. A'

Kormányfő Gubernátora maga Toussaint (Fekete), ki mellett van egy Fekete születésű Generáladjudáns, három Mulattokkal egygyütt, kik ugyan azon hívatalt viselik. A' fő Secretárius, 's még három más Secretáriusok Fejérek. Az armádia is mind ilyen elegy belegy. Az egész Konstitutió Tisztviselőinek egy része fejer, más része fekete, harmad része se fejer se fekete. De hát a' végezéseik mitsodások, 's hogy ütnek ki? Tsudálkozni lehet rajta hogy a' Feketék, kiket tőlünk maga a' természet különböztetett meg színekre nézve, sokszor jobban megegygyeznek Amérikában lévő Fejer Tisztviselő társaikkal: mint az Európai gyűlések tagjai egymással, kiket sokszor csak a' ruha különböztet meg másoktól.

Párisból Febr. 25-dikén. Gróf Saurau Petersburgban lévő Császári Kiályi Követ, sok jegyzéseket tett, a' Pruszfszus Udvartól, a' vallott károk kipótolására készített plánumra nézve, a' melly jegyzéseket maga a' Muzka Udvar is jóvá hagyott, 's a' Berlinben lévő Követének oly ki nyilatkoztatással meg küldött, hogy annak, az előadás szerént leendő elintézését, kívánná.

Párisból Febr. 28-dikán. Melzi, az Olasz Országai Respublika Vice Praesese, ki a' reá bízott hívatalt az első Konzul vigyázása alatt folytatja, Spanyol nemes familiából származott. Most 45 esztendő; külső tekintetere nézve kellemetes: de igen vékony egésséggel bír. Nagy tehetségeit, a' Státus dolgaihoz való tudását, tapasztalását, sok 's haszonnal tett utazásai által nevelte. Bo napárte akkor esmerete meg, mikor először Méltánumot elfoglalta. Midőn ez a' Város zür-

zavarban volt, kezesül több más Attyafiaival egygyütt, Frantzia Ország déli tartományába Provinceba vitetett. Vízfza menvén Hazájába, az Olasz Ország pártosoktól 4 hónapig tartott fogságba tétetett. Kiszabadulván, egész a' Campo-Formiói békességig magánosságban élt. Akkor lett Olasz Ország felső része Cisalpínai Respublikává, 's Melzi ebben a' nagy Tanács tagjává tétetett. Ismét zürzavarba jött másodszor is Médiolanum, akkor a' Directoriumtól ki nyerte, hogy el-
 útazhasson. 1797-dik elztendő végén Rastadtban jelen volt. 1798-ban, mint Cisalpínai tellyes hatalmú Követ, Gróf Kobenzellel, az Austriai Ministerrel, Hazája fontos dolgai eránt értekezett. A' had ismét elkezdődött; Melzi Párisba utazott, a' hol az első Konzul sokszor nagy dolgokról megkérdezte. Mind Olasz, mind Spanyol Országban szép jószága van. Familiájának egy ága Spanyol Országba vagyon.

Párisból Mártzius 2-dikán. A' múlt Farsángi napokban, egymást érte a' sok maskarás ember Párisnak nevezetesebb úttzáin. Ezt jegyzi meg a' hivatalbeli Párisi újság, annak előadás-
 sa után: „egy boldog Nemzet, melly önként keresi a' természeti, 's szabados gyönyörűséget, barátja egyfzersmind a' rendnek is. Azon szempillantásban, mihelyt a' rendellenység kezdődik, vége van gyönyörködtetésének is.“

Parisból Febr. 3-dikán. Naponként többen többen töröltetnek ki, a' Hazájokat oda hagyott, 's e' miatt, a' törvények szerént abból ki rekesztett polgárok laistromából; más részről naponként

jobban jobban szaporodik az arra érdemetlenek száma. Tízszáz is lehet hallani, némelly kiköltöztek szájából, kik Hazájok ellen fegyvert fogtak, ezt a' panaszt: későn tett jól velem a' Hazza. Mások ellenben olly háládatosok, hogy örvendező lélekkel beszélgetik barátjaiknak: melly igen meg vagynak elégedve a' mostani igazságos Kormányozással, melly szemeikről azokat a' könyveket eltörli, mellyeket az előbbi Igazgatás fartsart ki azokból. — Az a' híre, hogy egy 50000-ből álló vígyázó Frantzia sereg fog a' Rajna melyekre szállítatni, az Anglusok egygyet értékével.

Párisból Mártzius 3-dikán. Az a' híre, hogy az Orániai Hertzeg a' Batava Respublika Elölülő-jévé fog tétetni. Így, van az Olasz Országai Respublikának is Praesese, a' Frantzia Respublikának Konzulja, Helvétziának Landammanja. — Bonapárte számára tsinoztatják a' S. Cloudi kastélyt, a' hol szándékozik az esztendő szebb részeit eltölteni. — Az első Konzul Lyonba való útazását arra is fordította, hogy a' külömbkülömféle állapotú, rendű polgároktól kitanúlja kérdezkedése által, hogy meg vagynak e' elégedve a' Kormányfő igazgatásával?

Párisból Mártz. 4-dikén. A' Párisi Nemzeti Institutum bizonyos jutalmat tett fel ezen kérdés meg fejtésére: meg kell határozni, mitoda grádusig mehetnek a' Frantziák, a' régi Görögök öltözete szokása követésében. Arra kell vígyázni ezen kérdés meg határozásában, hogy gondolóra kell venni, nem sértődne e' meg ez

által az ártatlan jó erkölts, 's az egészség fenn tartásával nem ellenkezne e'?

Párisból, Mártz. 4 dikén. Mareschalchihoz, az Olasz Országai Respublika Párisban lévő Követéhez, egy levelet írt a' külső dolgokra ügyelő Frantzia Minister Talleyrand az eránt, hogy az első Konzul előtt olyan forma ruhában jelenjen meg, melyet a' Frantzia Ministerek szoktak viselni, azzal a' külömbséggel, hogy a' három Nemzeti színek helyett, a' három Olasz Országai színeket vegye fel. Mareschalchi arról is bizonyossá tétetett, hogy nem úgy fog nézettetni, mint a' több Párisban lévő idegen követek, hanem úgy mint az Olasz Országai Respublikának, Párisban, a' külső dolgokra ügyelő Ministere.

Midőn Kolumbus Kristóf S. Domingót feltalálta, egy milliónál több lakosai voltak ezen szigetnek: de az az irtóztató kegyellenség, melyet a' Spanyolok elkövettek ezeken a' szerentséteken 12 esztendőök elforgása alatt 60,000 szalítottatta le a' Sz. Domingói lakosok számát. A' Revoluzió alatt, az ott lévő Frantziák birtoka 42 ezer Európaiakból, 44 ezer szabadosokból, 's 600 ezer szolgákból állott. Tudunkra nem vevődtek a' lakosok szorosan számba a' közelebb múlt esztendőökben: de még is bizonyos, hogy a' belső hadak, öldöklés, számkivetésre való büntetés, a' Feketék ezrenként való kiköltözése, igen sokat lettek, a' lakosok száma szembe tűnőképpen való fogyására.

Brüsszelből Mártius 2 dikán. Azt írják Amiensből, hogy az ott lévő tellyes hatalmú követek

közt vége szakadt az alkudozásoknak: mivel M. Cornwallis az Angliai Udvarból valamely útasításra várakozott. Mesterség volna ki találni; mi az egyenes oka annak, hogy ezen alkudozások félbe szakadtak.

Brüsszelből Mártz. 3-dikán. Egynehány naptól fogva úgy hírlelik, hogy az Orániai Hertzegnek Hollandiában lévő minden jószágai, még azok is, mellyek már eladódtak, vízfizsa adattatának.

Helvétzia:

Tigúrumból Mártzius 2-dikán. Eppen olyan nagyon tartunk attól, hogy a' Frantiák Helvétziába ismét bényomúlnak: mintha most is folyna a' háború. Tsak szin az, hogy azért jönének hozzánk, 's azért gyülnének egy helyre: mivel ezt a' katonai mustra kívánja. A' Párisban készült új mappák szerént, Helvétzia határai, tsak az Ar (Araris) vizéig terjednek ki, 's az a' hire, hogy annak több részét, az Ar vize jobb felől való partjáig, a' Toskániai Nagy Hertzeg fogja elnyerni, azon Hatalmasságok meg egygyezéséből, kiknek annak idejében a' Hertzeg is sokat által engedett. Még mind ez, tsak hír ugyan; ennyi mindazáltal bizonyos, hogy az egészen megal tsonyított Helvétzia, minekutána minden ereje oda van, 's a' békességről való reménysége elenyészett, a' szabadság, más Hatalmasságoktól való nem függés puszta nevével, nem tudja magát óltalmazni a' hatalmassabb ellen, mihelyt ennek, ezt vagy amazt tetstzik vele véghez vinni.

Bernából Febr. 28-dikán. Helvétzia új Konstitutiójában, a' már közlött dolgokon kívül nevezetes: hogy a' 21 Kantonokra osztott Respublika, egy Státust formál, 's a' részszerént Reformátusokból, részszerént R. Katholikusokból álló polgároknak, szabadságában fog az állani, hogy ott lakjanak Helvétziában a' hol nekik tesszik. Minden Vallás követőinek meg engedi a' Konstitutió, hogy az Isteni tiszteletben előforduló rendtartásaikat szabadon gyakorolhassák. A' különböző Vallást követő rész közt támadó nehézség elhárítása, a' Senátusra tartozik. Az Oskolák, Templomok, 's más ilyen tételre tett Fundátziók' bátorságban leendő megmaradására vigyáz a' Konstitutió. Azon jobbitásra, melynek a' Papi rendben, az időkhez képest, 's a' R. Katholika Vallás természetével egygyezőleg, kell meg történni, a' Centralis Kormányfőszéknek leszáll gondja, mely erről a' Papság főbb Elöljáróival egygyet értvén, rendelkezést tesz. 's a' t.

Anglia.

Londonból Febr. 24-dikén. A' G a n t h e a u m e vezérlete alatt lévő hajós seregből, mely még a' közelebb múlt Januáriusba Toulonból napnyágoti India felé evezett, egy 500 katonával megterhelt hajó Afrika partjaihoz verődött, 's a' rajta lévők, a' rabló Túnisiak foglyaivá lettek.

Londonból Febr. 25-dikén. A' múlt század elein első György Király alatt, a' Király eszendei jövedelme 600,000 font sterlingből állott (17 milliommál több). A' mostani uralkodó alatt 900,

600 font sterlingre vitetődött. Ezen summából kell ki telni az Udvar különös költségeinek, a' követek tartásának, a' Korona jószágok tiltviselői fizetésének. Ebből mentek ki, a' mástzélból mind benn az Országban, mind kívül tett meg határozott, 's nevezhetetlen költségek is. Az Udvar magános adóssága többre megy 17 millió forintnál.

Londonból Febr. 26-dikán. Egy Anglusnak a' felesége meg holt a' közelebb múlt héten. Bé menván a' keseredett szivü férj azon szobába, mellybe kedvese hidegült tetemei tétettek, rá borúl zokogások között kedves feleségére. Egy részről a' tiszta szeretet, más részről a' nagy bánat annyira erőt vettek érzékeny szíven, hogy egynehány szempillantás múlva szörnyű halált holt kedves Felesége mellett.

Londonból Febr. 26-dikán. Tirney egy esedező írást nyújtott bé a' Parlamentomnak, mellyben a' zsidók azt kérik, hogy hadd legyen nekik is szabad, egy közönséges kasz/zát szinte úgy mint más polgároknak tsinálni. Említést tesz ezen esedező írásban a' felől is, hogy köztök számtalan sok ügye fogyott szegények vagynak, kiknek tsak azért, mivel zsidók, azon közönséges jó téteményekben, mellyek a' nyomorúltak számára rendeltettek, részek nem lehet; beteges atyafiaik a' közönséges Ispotályokból kirekesztetnek; az el öregedett erőtlének sohol se tudják magokat meg vonni; gyermekeik minden nevelés nélkül nőnek fel, a' mire mindazáltal nem tsak úgy mint embereknek, hanem úgy is mint

a' Társaság tagjainak, polgároknak múlhatatlan
szükségek vólna, mivel különben a' társaság
tzeljának meg nem felelhetnek. Ez az esedező
írás, mellyben az emberiség jussa forog kérdés-
ben, a' mint előre is lehet gondolni helybe-hagyó-
dott.

Londonból Febr. 26 dikán. Az ide való
levelek szerént, az Eleusisi Cz éres azon fara-
gott képét, mellyet a' híres Phidiás készített,
's Periklés az Eleusisban lévő Templomnak
ajándékozott, két Anglus utazó Görög Országban
megvette, 's ez a' régiségnek felette betses darab-
ja, Cantabrigiába fog vitettetni. — Az a' hí-
re, hogy a' Frantzia Respublika, a' Fényes Por-
tával való alkudozásaiban azt kívánja, hogy a'
veres, 's fekete tenger partjain, a' kereskedelem
megkívántató minden szükséges készületei lehes-
senek: de a' melly kívánság sok nehézségekkel
van öszve kötve.

Londonból Febr. 28 dikán. Egymást érik
Angliában, a' mesterséges, különbnél különb ta-
lálmányok, 's az azokon való jobbítások olly
hirtelen mennek, elébb elébb, hogy alig van a'
vizsgálónak ideje, hogy mindeneket megjegyezhes-
sen. Collin nevű Amerikai Pap, olly machi-
nát talált, mellyen az embert, vagy akármi ter-
het jó forma magosságra fel lehet a' levegőbe
emelni, mellyért egy arany emlékeztető pénzt ka-
pott.

Valamelly Pultoni lakos, kö szenet ásvána'
földből, egy különös, 's alkalmasint épségben
megmaradt lábbelit talált: melly tsak egy darab

börből áll, 's abból telik ki feje, szára. Az állása ezen lábbelinek nem a' mostani módihoz van alkalmaztatva; mivel a' feje a' lábhoz áll, nem pedig úgy, mint a' mai módi ketsége óru tsizmak. Azt mondják a' hozzá értők, hogy ilyen lábbelit viseltek a' régi Brittusok.

Orosz Birodalom.

Petersburgból Febr. 12-dikén. Az Orosz Császári Udvart illető rendtartások jobbitása már meg á'ódott, 's a' Senátus által 1-ső Februáriusban közönségesse is tevődött. Azon Császári parancsolatban, melly ezen tárgyról szól, a' következők olvastatnak. „Az Orosz Udvar jövedelmei, 's költségei meg vizsgáltván, úgy találhatott, hogy azokra eddig felesleg való Tisztviselők vigyáztak, 's a' mi több, sokszor szükségtelen 's az azokra rendelt summát felyülhaladó költségek is tétettek: a' honnan nem kevésből álló adósság származott. Ezen okokra nézve egy a' Császártól arra rendelt Kommisszió, az Udvar jövedelmeit, költségeit az eleibeadott sínór mérték szerént megvizsgálta, a' mit a' tovább eshető változásig a' Császár is jóvá hagyott, 's aláírásával meg erősített. E' szerént. 1. Azon Udvari Cancellaria melly eddig Moskauban volt, 's csak az Udvar jövedelmeinek bévételére, kifizetésére vigyázott, még pedig úgy, hogy annak meg vizsgálása reá nem volt bízva; mint felesleg való, 's szükségtelen Hivatal, eltöröltetik. 2. Azon Templomok, 's a' benne szolgáló Papok, kik eddig fizetéseket az Udvartól vették; ezután

a' Synodus által fizettetnek, a' Papság tartására rendelt summából; az Udvar csak azokat a' papokat fizeti, kik az öt meg határozott helyeken szolgálnak, 's a' Császári palotáknál vagynak. 3. Mindenik osztály maga vigyáz ezután az Udvar számára fizetendő summa bévevására, az azzal való gazdálkodásra, 's arról számol. 4. Mint-hogy a' Császártól most meg határozott summa, elégséges az Udvar költségére, úgy hogy az azzal való jól bánás után marad is meg belőle: ennél fogva, semmi szin alatt sem szabad az adót az Osztály (Gubernium) Tisztviselőinek nevelni, a' tisztviselők száma szaporítása, vagy azok fizetésének nagyobbítása által. 5. Midőn a' rendkívül való költség az adó nagyobbítását kívánná: azt csak a' Császárral kell közleni; különben semmi módon se lehet annak jóvá hagyása nélkül nevelni. 6. Minden esztendő végén tartóznak az Osztályokban lévő Tisztviselők számolni. Ez a' számadás a' Kintstár Mesternek által adatik. Végre pedig maga a' Császár meg vizsgálja, melyik Osztály mint vitte a' reá bízott hivatalt. 7. A' Császári Udvar költségeiből meg maradó summa, bizonyos, előre el nem látott szükségekre fog tartani 's abból, a' Császár különös engedelmé nélkül, semmit másuvá fordítani nem lezsz szabad. 8. A' meszszebb lévő Udvari Tisztek p. o. Rigában, Revelban, 's másutt, az oda való Guberniumnak fognak számolni, 's fizetéseket attól kapják, 's a' t.

Török Ország.

Konstantinápolyból Februárius elején a'

Nagy Úr egy végezését tétette közönségessé, mellyben meg-tiltja a' rab szolgáknak Egyiptomba való vitetését, hogy azok a' Bey-eket, kiknek igazgatásának véget vetett, ne segíthessék.

Ruméliában az úton állók mindent meggyilkolnak, valakit elől utól találnak. Drinápolyra (Adrinopolis) is rá ijesztettek. Az utazók, kik megmenekedhettek tőlök, azt erősítik, hogy azon a' vidéken mindenütt a' pusztaulást, 's a' sok holt testeket lehet látni. A' Ruméliai Basa olly rendelést vett, hogy 8000 emberrel ellenek menjen: de a' keze alatt lévő sereg, melly egy darab időtől fogva zsoldját ki nem kapta, szavát nem fogadta a' Basának mind addig, míg a' Fényes Porta bizonyos summát nem küldött néki.

Elegyes Levelek.

Schvéviából Febr. közepe tályán. A' Kempteni Fejedelmi Apatúrságban, 's több itt lévő kerületekben olly rendelések vétetnek észre, mellyek azt mutatják, hogy a' lakosok már megsejdtették azt, hogy szekulárizáltatnak. Sokan úgy látszik ohajtják is ezt azok közzül, kik a' múlt háború ideje alatt mindenektől megfosztatván, most a' nintsennel küszködnek, 's örömet szeretik magokat jobb idők elérésével bízni.

Hamburgból Mártzius 1-ső napján. Petersburgból azt írják, hogy a' Pruszizus Minister a' Király nevében egy plánomot küldött a' Muszka Udvarhoz, a' Német Birodalomban vallott károk kipótolása felől, 's azt mondják, hogy azt az említett Udvar helybe is hagyta.

Regensburgból Mártzius 6-dikán. A' Pálatinátusi Baváriában lévő Klastromokból, az úgy nevezett kolduló Barátok Szerzetében találtatható idegenek, mind hazájokba küldetenek vízfzsa, a' mostan uralkodó Választó Fejedelem parantsolatjából. Az útra mindeniknek 15 forint adódik. Az említett Szerzetben találtatható Regensburgiak, az itt lévő Klastromokban fognak tartatni.

Amsterdamból Febr. 27-dikén. Mind inkább inkább kezd bizonyos lenni, hogy az Amiens-i gyűlés olly hozsazon való tartásának, 's a' mint már tudjuk, egy darabig félbe lett szakasztatásának, egy fő oka az, hogy az Anglusok, ezután is meg akarják Alexandriát tartani, 's azal úgy bánni, mint fegyverrel szerzett örökségekkel.

Mártzius 6-dikán. A' Hollandiai Kormányzók, megtudakozta a' Würtenbergi Udvar által, ha vallyon a' Bétsi Császári Királyi Udvar, elfogadja e' azon Követét, melyet ide küldeni szándékozik; mellyre, a' dolgot helybe hagyó feleletet nyert.

A' közép tengerben lévő, Svéd hajós sereg Kommandánsa, Báró Cederström, kétséges lévén a' Maroccoi Császár indulatjáról, azt kívánta, hogy kereken feléljen, ha barátja e' a' Svéd Udvarnak, vagy ellensége?

Az új változás szerént, sokkal kevesebbre megy az Orosz Udvar költsége mint az előtt ment.

Mádrítból Febr. 4-dikén. Az egész Spanyol ármádia a' békesség idején 60,000-ből fog

állani. Ide járúlnak még az úgy nevezett Gárda, 's Svájtzer Regimentek, mellyek mintegy 16,000-et tesznek. A' háborúban 120,000-re fog az egész ármáda szaporíttatni.

A' Brüsseli levelek szerént, ott a' különböző vallásúak között, az egymással való vetélkedés naponként annyira nevededik, hogy már némelleyek az egymás gyűlölésre, 's üldözésre is hajlandók. A' Kormányfő ezt, tsaknem be húnyt szemmel nézi; ígér a' vetélkedő részeknek minden jót: de soha gyengébben nem munkálódott az ilyen vetélkedéseknek le tsilapításán, mint most. A' vallás külső tzeremóniához való ragaszkodás, 's az effélékben való buzgólkodás az emberekben szemlátomást nő; gyakorta Te Deum laudamus énekeltek: sőt egy bizonyos Departamentben valamelly közönséges helyen, a' hol minden hivatalbeli Tisztviselők voltak ötféle gyülekezve, mulatás közben is, először Sz. Ferentz, azután a' Respublika boldogulásáért ittak.

Augsburgból Febr. 23-dikán. Az Amiensi alkudozások szerént, S. Lucia 's Tabagó szigetei, (az úgy nevezett kis Antillai szigetek közé tartoznak) által adódnak az Anglusoknak, a' Frantzia foglyokra költött pénz ki fizetésére.

Hágából Febr. 26-dikén. Kezdik a' Frantziák érezni, melly illetlen az emberi érzékeny szívhez az a' hidegség, mellyel eddig magokat viselték halotjaiknak eltemettetésére nézve. Valamint a' temetésre vesztegettetni szokott haszon.

talán költség szükségtelen, és sokszor, kivált szegényebb sorsú polgárookra nézve, káros is; kiknek nem hagyhatnak meg holt kedveseik egyebet örökségül a' sóhajtasnál, szegénységnél: egy más részről, tsak nem képtelenség, azoknak hidegült tetemeit, kiket életekben szerettünk, azzal a' durva keménységgel botsátani nyúgodalomra, melly talám a' minden pallérozás nélkül való emberekben türhető hiba, azokban pedig, kik tsak valamennyire is kipallérozódtak, készakartva való durvaság. Ehez képest a' Seinei Departament azt végezte, hogy ezután a' temetések azzal az illendőséggel essenek meg, melly nagyobb részént a' Revolútzio előtt is szokásban volt. Párison kívül, a' Városhoz mintegy, egy mértföldre három közönséges temető helyek rendeltettek, mellyek között mindenikben egy épület lesz, a' hová a' holt testek kivitetnek, 's a' hol a' temetéssel egygyütt járó tzeremóniak véghez mehetnek. A' holt testek székéren vitetnek ki, még pedig külön külön; kézen vinni nem lesz szabad. A' szegényebbek közönséges költségen fognak eltemettetni 's a' t.

Az utolsó Hírmondó árkusban a' 382-dik oldalon a' 8-dik sorban e' helyett fia olvastassék unokája.

T O L D A L É K

A Magyar Hirmondónak, Mártziusnak 19 dik
napján 1802-dik Elztendőben költ árkusához.

VEGEZETE SICARD VISZONTAGSAGAINAK.

Azon fzezpillantásban tsoportonként rohantak
bé az Aveniói 's Mársiliai katonák a' fogházba;
asztalt, széket fel forgatnak, nyakra főre taszi-
gálnak le a' gráditson bennünket. Midőn az ud-
varban özfze gyűltünk, jelentik, hogy az Apá-
túrság* udvarába kell mennünk; ha úgy tetszik
kotsin. Egy közzülink azt válaftja, hogy ko-
tsira ül. Nagy fzerentsémre fzolgált az nékem;
másképp' el kellett volna vesznem. Itt minden
környülállás főben járó dolog, 's egyedül tsak
több kis környülállásoknak közfönhetem életben
való megmaradásomat. Hat kotsira ültünk 24 en;
a' hintóban nem akartam ülni az első helyre;
de hogy a' társaim azzal unfzoltak, oda ültém,
's ez mentette meg életemet. Jel adódik a' ko-
tsisoknak az indulásra, 's meg parantsolják né-
kik, hogy ha életekkel nem akarnak jádzani, las-
san menjenek. Írtóztató motskolódások közt az

B e

* Ez a' Benedictinusok gazdag Apátúrsága (Abbaye)
's a' Sz. Germain nevű részben van Párisnak. A
Revolútzió alatt ezt a' nagy épületet fog-háznak fordí-
tottak.

zal fenyegettek a' kísérő katonák, kiknek inkább védelmezni kellett volna bennünket: hogy nem érünk az Apátúrság udvaráig, a' népet reánk bostátják, hogy az rajtunk, mint ellenségein, boszszút álljon, 's minket le öldössön.

Ezen ijefztő szók között szörnyű kiabálást vittek véghez, 's sokszor közzénk tsapdostak kardjaikkal. A' nép tsak hamar ösfsze tódúl, 's tsúfolódások, 's agyarkodások közt kísér bennünket. „Ezek, úgymond a' katonák, a' ti halálos ellenségeitek, a' Verdunt tsalárdúl feladók baráti, kik azt várják, hogy ti a' táborhoz mennyetek, hogy így gyermekeiteket, feleségeiteket meg gyilkolhassák. Ihol itt a' fegyverünk, öljétek meg ezeket a' képtelen embereket.“ A' kotsi ajtaját bé akartuk zárni, de nyitva hagyatták, hogy annál inkább éreztessék velünk kezek sujját, 's jobban tsúfolhassanak bennünket. Egygyik társamnak nagyon meg vágták a' vállát, a' többiek az ortzájokon kaptak sebeit. En a' kotsiba leg hátúl estem, a' honnan tsak társaimat érte minden tsapás. Le sem tudom írni, a' mit érzettem szívémben, ezen kínos menetelünkben, látván társaimnak vérző sebeit; minden szempillantásban vártam, hogy felkontzoljanak.

Végre eljutottunk az Apátúrság udvarába, a' hol már vártak a' készen álló hóhéraink; tele vólt az udvar számtalan sok emberekkel. Egy társunk reménylvén, hogy el bújhat, ki ugrott a' kotsiból: de mingyárt meg gyilkoltatott. Hasonlóképpen járt a' másik, a' harmadik is, midőn

a' sokaság közzül ki akart vergődni. A' gyilkosok azt gondolták, hogy már a' kotsink ki ürült; 's a' midőn az utánunk jövőkre rohantak, leugrottam; lelketlen az ott öfzve gyülekezett Deputáció eleibe futottam. „Uraim, úgymond, szabadítsanak meg egy szerentséltent.“ A' Kommissáriusok eltaszítottak. „Eredj, úgy szóllának, a' mi életünk is veszedelemben forog miattatok.“ Oda lettem volna, ha egy közzülök rám nem esmert volna. „Hogy hogy, fel kiálta ez, hogy jött az Úr ide közinkbe? — jöjjön, ha tsak lehet, óltalmazzuk.“

Egy aszfzony meg látván engemet, tüstént a' gyilkosokhoz fut, 's tudokra adja, ott létemet. Ezek mingyárt kopogtatnak, 's engem egymás fogolyal egygyütt ki kívánnak. Látván, hogy végső veszedelemben forgok, az órámat a' Kommissáriusnak által adtam, arra kérvén, hogy azt adja halálom után azon siketnémának, ki legelőször fölőlem tudakozódik. Ez tsak annyi volt, mintha a' jó szívu Massieut nevezem volna: mivel tudtam, hogy ő fog legelőször mintlételemről szorgalmatoskodni. „Nem vagyunk még, felele a' Kommissárius, az utolsó pertzen; talám még meg menhetem az Urat.“ Azonközben a' dühösködők majd bé törték az ajtót. Ezt látván a' Kommissárius, kezéhez vette az órámat. Tsak ennyiből állhatott testamentomom; mivel több jószágomtól meg fosztattam. „Midőn térdre esvén, magamat foházkodásaimban, a' jó Isten kegyelmességebe ajánlottam, 's az oda szaladó szerentsétlen társamat zokogó szavaim közt meg-

Jemhez szorítottam volna, az ajtó meg nyílik, a' gyilkosok-írtoztató dühösség 's kiabálás közt berohannak.“ Itt vagynak, úgymond, azok a' két gaz emberek, a' kiket keresünk. Egygyik, fogoly társamat hajánál fogva hirtelen, a' másikat pedig, a' halál félelmeivel küszködő mejjét által veri. Már ellenem is felemelte egy gyilkos dühös fegyverét, a' midőn egy előttem elfelejtettetlen ember, meg tudván az Apátúrságban való létemet, oda szalad, a' sok nép közt keresztül veri magát, 's még idejében a' gyilkosom fegyvere eleibe ugrik, 's a' mejjét mutatván néki. „Ihol, úgymond, a' mejjem; csak ezen keresztül közelíthet hozzá a' gyilkos fegyver. Tudod-e, hogy Sicárd ez, a' ki egy a' Hazában lévő leg hasznosabb polgárok közzül, a' siketnémák atya?“

Ezen szók hallására, ki esett a' fegyver a' hóhér kezéből. De még ezért nem lehettem tártorságban, mivel a' több vért szomjúhozókkal, kik életem, 's halálom ítélő biráji voltak, tele volt a' belső udvar. Az oda szolgáló ablakban tehát fel álván, így szólottam: „Barátim! imé egy ártatlan áll előttetek, akarjátok-e meg ölni, vagy előbb meg halgatni?“ — „Te is a' több foglyok közt vóltál felelének, te is méltó vagy a' halálra, mint a' többi.“ — „Csak egy szempillantásig hallgassatok, mondám nekik, azután nem bánom, ha el veszitek is életemet, melly külvőmben is a' kezeitekben van. Én vagyok Sicárd, (Ekkor sokan fel kiáltottak a' nép közzül: „ez Sicárd, a' siketnémák atya, haljuk, haljuk.“) „Én, folytatám beszédemet, a' születésektől fog-

va siketnémák tanítója vagyok; 's minthogy ilyen szerentsétlenek a' szegényebb sorsúak közzül számosabban vagynak, mint a' gazdagok közzül, tehát én inkább a' tiétek vagyok, mint a' másoké." Ezen szavaimra mindenek kettőztetve azt kiáltják: „Szabadítsuk meg Sicárdot, sokkal hasznosabb ember ő, hogy sem mint az erőszakos halált meg érdemlené. Egész életében tsak abban foglalatoskodik, hogy ember társainak segítségére legyen; nem lehet az ilyen embernek ideje arra, hogy hazáját elárúlja." Ezen szók hallására, a' mellettem álló, 's tsak kevés idővel az előtt halálomat siettető gyilkosok karjaikra vesznek, 's ki visznek a' többi hóhérok közzé, kik minnyájan megölelnék, 's szállásomra akartak vinni, nagy örvendezés közt. De minekutána értésekre adtam, hogy a' mint a' közönséges hatalom parantsolatjából lettem fogollyá; úgy tsak annak törvényes ítélete által óhajtom visszanyerni előbbi szabadságomat: vissza vittem általok a' Deputáció eleibe. Itt találtam azon nagy lelkű embert, a' ki életét veszedelemre tette, kinek nevét meg tudakozván, mingyárt egy levelet írtam a' Törvényhozó Gyűlés Elölülőjéhez, mellyben azon tizenhét szerentsétlenek állapotját előadtam, kiket a' közönséges hatalom meg nem tudott szabadítani. „Magam is közel voltam már a' szörnyű halálhoz, így folytatám tovább írásomat, ha a' nagy lelkű Monnot, órák mesterember, a' maga mejjét a' dühös fegyver eleibe nem vetette volna érettem." A' levelem a' Törvényhozó Gyűlés előtt felolvasatott,

's azonnal ilyen értelmű Decretum bocsátódott ki: hogy „M o n n o t nagyon érdemessé tette magát, a' Hazára nézve, a' siketnémák Tanítójának meg szabadítása által,“ mellynek párját az Apátúrságnál ülő Deputációnak is meg küldötték.

Itt még ekkor sem szűnt meg a' méiszárlas, jóllehet a' sok ártatlanok jajgatásait szüntelen hallották is a' Deputátusok: sőt midőn a' felkontzók drágaságait, 's véres keszkenőit a' Deputátusok asztalára tették, a' mellynél magam is ültem, egy Kommissárius így szólalt meg: „Az ellenségeink, vére nagy gyönyörűségére válik a' Hazafiaknak.“ Egy hóhér bé toppan a' Tanásházba, egygyik kezében még a' vértől gőzölgő kardot tartotta, 's azt mondja: „én az Aristokratákat méiszárló társaim képibe jöttem, kik meztláb vagynak, pedig hólnap az Ország széle felé szándékoznak. Adják ide az Urak lábbelijeket! Egy másra néznek a' Tagok, 's azt felelik: „helyes kívánság, — helybe hagyódik.“ Egy másik is bójön, 's az öldöklésben elfáradtak számára bort kért a' Deputációtól, melly 24 korsóra valót parantsólt is nekik.

Már késő éjtfzaka volt, midőn a' Deputációnak engedelmeből elmentem, 's egy kis oldalaság lévő fogházban meg húztam magamat; igen szerentsés lévén a' ban, hogy a' tömlötttartó kérésére, hozzá nem mentem háltni; mivel mint más két nála lévő foglyoknak, úgy az én életemnek is, akkor bizonyos vége leit volna. — Melly irtóztató éjtfzakám volt ez nekem! Az ablakom alatt éstek az öldöklések. Újra nagy

rémülésbe hozódtam, a' sok kard tsapások, jaj szók, a' gyilkosok, és a' nézők öröm kiáltásaira. Hallottam, mint kérdegették az ártatlan papoktól, ha le tették e' a' polgári hitet? Könyű lett volna nekik a' haláltól megmenekedni a' hazugság által: de kézszebbek voltak meghalni, azt mondván közönségesen, hogy — „ők a' Konstitutióért ugyan élnek, halnak, de a' hit letétele által a' Valláson, és a' lelkek esméretén erőszakot nem vehetnek.“ Erre a' gyilkosok szörnyű lármát ütöttek, 's azon szerentsétleneket sok kínok között ki végezték a' világból. A' nézők örvendezve kiabálták: „éljen a' Nemzet!“ 's szokott énekeik között minden holt test körül ugráltak, és tántzoltak.

Reggeli 3 óra tájban, midőn már nem volt kit ölni; eszekbe jut a' gyilkosoknak, hogy még egy oldal fogházban vagynak. Az ajtónkon kopogtatnak. Felette igen meg rettentünk. Más ajtón a' Deputátusok szobájába akartunk bújni; de a' Kommissáriusok azt felelték, hogy nálok kúltis nints; varjuk tsendesen azt, a' mi rajtunk történik. Midőn arról gondolkodnánk, hogy szabadítsuk meg veszedelemben forgó életünket, egynek a' három ott lévő foglyok közül észébe jut, hogy egy közülünk leg alább a' padláson megmentheti életét. Magos volt a' padlás, a' mellyet tsak a' mások vállairól ér el az ember. Egy közülünk így szólított meg: „Az Úr több hafznót tehet életében, mint mi ketten, az Úr-nak kell oda fel hágni a' mi vállainkról.“ Semmiképpen reá nem akartam állani, egy olyan

szereksére, melyet velek meg nem oszthattam; inkább kívántam velük egygyütt meghalni, mint ezeknek a' nemes lelkű embereknek halálával meg venni az életemet. De ők meg nem szüntek engem arról meggyőzni, hogy sok jót tehetek még a' világon, 's a' siketnémákat meg menthetem keserves ártvaságoktól. Nagy lelkűségeknek végre engedelmeskednem kellett, karjaik közé borultam. — — Lehetetlen nékem ezt a' szívreható történetet volna képpen leábrázolnom. Eppen midőn az ajtó az erőszak miatt csak nem reánk nyílt, láрма esik az udvarban, a' hová két az ágyaikról le hazott ártatlan papokat hurtoztak. A' kiabálásra a' gyilkosok ösfzgyűlnek, az ajtónk elöl eltávoznak. „Látjátok, így szollítván meg a' papokat, ezt a' holt testekből rakott halmot, ha le nem teszitek a' hitet, mind járt a' ti testeitekkel is neveljük azok számát.“ Alig engedtek annyi időt nekik, hogy egymásnak meg gyónjanak; azt is csak azért, hogy az alatt a' nézésre sokan oda gyűlhessenek. A' hóhérok azon panaszkodtak, hogy az Aristokraták hamar ki végeztetnek a' világból, és csak a' közel állóknak van szerekséjek a' hozzájuk való vágáshoz; melyre nézve azt végezik, hogy csak kardlappal kell hozzájuk tsapni, két sor hóhér közt kell futatni, mint a' katonákat szokták veszfözni. Arra is gondjok vólt, hogy ülő hely készítdjék az elő kelő aszfzonyok és urak számára, kik ezen irtóztató mézfárlásokban gyönyörűségeket találtak. Mind ezeket magam szemeivel láttam, rélszerent pedig hallot-

tam. Az egész nap illy szörnyűségek között tölt el, valamint szintén az ejtszaka is. Azomban leszállottam a' padlásról, 's nagyon elirtóztam belé, midőn észre vettem, hogy az én két fogoly-társaim elméjékbe meg háborodtak. Egy-egyik a' késit nyújtotta, hogy azzal öljem meg, úgy gondolván a' halált, mint leg nagyobb jó teteményt. A' másik a' kezkenőjével akarta magát megfojtani. Meg háborodásának közönheti életét, minthogy reá nem mehetett annak el vesztésére.

Az én ellenségeim az alatt rendelést tettek, hogy Sept. 4-dikén, délutánni négy órakor fejemet elütsessék. Ezt meg tudván, egy levelet írtam a' Törvényhozó Gyűlés Tagjai közt vólt bízott barátomnak. „Mi leszfz én belölem, így kezdvén leveletem, ha tsak az Úr nem nyújtja segítő kezeit. A' néki dühödt gyilkosok, már harmad napja, hogy meg akarnak ölni! Eppen ezen szempillantásban, mellyben ezt írom, ütik el fejét két papnak; én is tsak ezt várhatom. Nagy Isten! de mit vétettem? Rólam egész Frantzia Ország bizonyrágot tehet. Már 17 napja, hogy fogva vagyok, még se tudom mi okra nézve. Tsak a' siketnémákra nézve esedezem életemért. Siessen az Úr szabadításomra, ki tudja, nem leszf e' tsak egy két óra múlva is késő: mivel már jelen vagynak a' vértől most is gőzölgő hóhéraim.“ Ez a' levél a' Gyűlés előtt felolvastatott, mindenek nagy megilletődésére. Mindjárt újra is decretálta.

tott, hogy szabadságom vízfíza-adódjék; de a' miből ismét semmi se lett. Már közel volt a' meg ölettetésemre kiszabott óra, újra három levelet írtam. Az egygyiket a' Törvényhozó Gyűlés Elölülőjének, Herault de Sechelles-nek, jöllehet a' Gyűlés elofzlott is már akkor, még is mindent el követett meg szabadtásomra. A' másik levelet egy Deputátus jó barátomhoz; a' harmadikat pedig egy úri afzfonsyághoz útasítottam, kinek két leányit oktattam, kik is mint édes Attyokat tiszteltek és szzerettek. A' levelem az öregebbik kis-afzfony kezibe kerül; ez ájulásba esik; de a' veszedelem nagysága, mellyben Sicárd tanítója forog, feleszmélteti; tüstént Pastoret Deputátushoz fut, veszedelmemet elő adni akarja, de el ájúl 's le rogyik lábáról. Keziben tartja a' levelemet. Ezt el olvassák; Pastoret oda hagyja az ebédjét, 's siet ki-szabadításomra. Ennyi szíves utánnam való járások között is el kellett volna már vesznem, ha négy órakor a' nagy szél, 's eső miatt meg nem szüntek volna a' gyilkosok irtóztató foglatatosságaiaktól.

Hét órakor estve látom, mint nyílnak meg a' tömlöztöm ajtajai; hozzám jönnek a' meg szabadtóim. Kézen fogva vittek ki a' hóhérok sorai között, kik három naptól fogva tartó öldöklések miatt, tsak nem belé fáradtak már a' sok mézfárlásba. Még jelenek a' Nemzet-gyűlése előtt. Nagy örömmel fogadtattam; a' Deputátusok előmbe sietvén, karjaim közzé borúltak, mindeniknek örömkönyvek tsillámlottak

szemeiben. El fogódván szívem a' háláadásnak eleven érzésétől, egy beszédet tartottam a' Gyűléshez, de a' melly ki esett elmémből, mivel érzékeny szívemnek nagy elragadtatásával beszéltem.

Az elpetsételt jószágaimnak vizsza-adására két Kommissáriusokat küldöttek, kiknek egygyike hathatósan munkálkodott elvesztésemben. Ez az ember gyakorta eljár a' siketnémákhoz, 's mindenkor nagy örömet, tiszteletet mutatott oktatásaim alatt. Meg foghatatlan volna az előttünk, miképpen lehete illy jó szívű ember eszköze elvesztésemnek, ha tapasztalásból nem tudnók, hogy a' lágy, 's puha karakterű emberek, éppen olly könnyen elkövetnek minden gonofságokat, 's kegyetlenségeket, mint a' roszsz, és meg-vesztegetett lelkek. — Hogy meg látott, ölembe borúlt, 's maga meg-vallotta gonosz szándékát. „Én voltam, úgymond, az Úr gyilkosainak munkás társa; jóllehet ezerszer szemmel látott tanúja voltam, mitsoda tsudákat, mitsoda jókat tett az Úr közhasznú iskoláiban. De én oda lettem volna, ha ellenek állottam volna azoknak, kik a' papok feláldozására törekedtek. Nem volt annyi bátorságom, hogy az Úrnak pártját mertem volna fogni. Hónap elhozom az Úrnak írásban az Úr élete ellen intézett titkos végzéseket.“ Illyen az alatsony lelkű, 's állhatatlan ember! El-pártol a' leg jobb barátjától is, mikor azt leg inkább kellene segíteni. Kézzebb annak ellenségeivel egygyet érteni, mi helyt ezek keményen fogják a' dolgot. Idővel

ezeket is meg-támadja ha a' környölállások változnak 's kész újra tsapodárkodni elárúlt barátjának.

Baldwin Anglus Konzul egy munkát bortsátott ki a valy Anglus nyelven, melly tele van sok nevezetes Egyiptomról szóló tudósításokkal. Ebből a' könyvből világosan látja az ember, mennyire feljúl halad Egyiptom más tartományokat, minden tekintetben. A' mit Baldwin arról beszéll, hitelesnek kell azt tartani; mivel alig van talám egy Európai ember is, a' kinek olly tudománya, 's Egyiptomról olly hosszú idő alatt szerzett eszmérete volna, mint néki. Azt írja a' többek között, hogy Egyiptom, az egész Arábiába való kereskedésnek magazinuma, és ebből a' derék tartományból kerülő kávénak, gumminak piattza; magazinuma Afrika belső részeinek is, mellyek aranyport, elefánt tsontot, szennát, és más patikai szereket termenek. Itt gyűlnék öfzfze a' világ minden részeiből való kereskedők, és úgy látszik, hogy itt van a' kereskedésnek közép pontja, és itt minden Ország beli pénz jár. Egyiptomból el megy a' tudósítás 20 nap alatt a' Síriai partokra, Caramaniába, Nátóliába (kis Asiába) a' fekete tenger partjaira; a' Görög országi partokra, Olasz és Frantzia Országba, a' Spanyol országi partokra, Afrikának északi partjaira, és a' közép tenger minden szigeteibe. Negyven nap alatt a' boldog Arábia partjaira, a' Persiai és Bengálai tenger öbölbe, Afrikának napkeleti partjaira, Madagaskárba, és a' Jó-reménység fokához: 90 nap alatt a' Sumátrai partokra, Jávába,

Japánba, Chínába, a' Filippini szigetekbe, a' Brasi-
liai (Amérikában fekvő) partokra, Ásiának, Afri-
kának, és Európának minden belső részeibe. Száz
nap alatt pedig, a' világ leg távolabb lévő részei-
be is hírül lehet valami adni. E' pedig, úgymond
Baldwin, nem csak lehetséges dolog, hanem ma-
gán a' természetén fundált okokra nézve, gyak-
ran végbe vihető, és bizonyos is.

Igen sok fontos dolgoknak kell, egy olyan
embernek, a' pestis körül tett tapasztalásaiban len-
ni, a' ki a' Török birodalomnak nagyobb részé-
vel, harmintz egy esztendeig élt bizonyos egyben
kötötésben. A' ragadó nyavalyák nem a' leve-
gő által terjednek el, a' mint sok híres Orvosok
dondolták; nem is azok által a' számtalan boga-
rak, 's férgek által, mellyek az álló vizekből
származnak; mert így semmiféle eszközökkel nem
óltalmazhatná az ember magát, a' ragadó nyava-
lyák ellen. Ellenben pedig azt a' tapasztalás bi-
zonyítja, hogy az oda haza tartózkodó, és ma-
gokra vigyázó emberek, a' kik őrizkednek attól,
hogy valamelly ragadó nyavalyában lévő embe-
rekhez, vagy azoknak ruhájokhoz, 's más effé-
lékhez ne érjenek, nem félhetnek, hogy a' nya-
valya el ragadjon reájok. Tudva lévő dolog,
hogy Baldwin találta fel először, hogy a' mon-
dola olaj, hathatós eszköz, nem csak a' pestis
meg akadályoztatására, hanem még azoknak az
embereknek meg-gyógyítására is, a' kikre már
a' pestis elragadt. Szerentsés próbát tett Bald-
win ezzel az olajjal, más mérgek ellen is. p. o.
némelly Skorpióktól meg tsipett egerekre töltött

ebből, és meggyógyultak, más egereket ellenben megtsípített a' Skorpiókkal, és nem kente meg mondola olajjal: 's mind meg is döglöttek. Mikor köszvényes a' lába Baldwinnak, és neki tüzesedik, ebből az olajból szokott egynehány tseppet reá tölteni, 's a' tüzesség azonnal elmúlik, úgy hogy többé kinem üti magát. Egy szóval, sok elztendei tapasztalásai után, a' legbizonyosabb gyógyító eszköznek tartja Baldwin a' mondola olajat a' köszvény ellen. Ha nagyon neki tüzesül a' köszvényes tag, és reá tsepegtetik ezt az olajat, úgy habzik és sustorekol, mint a' Cámpaniai, vagy Cyprusi bor szokott, mikor húzzák a' Butellia dugóját. — Baldwin, már sok elztendöktől fogva esmeretségben van Báró Thuguttal, a' kinek ő Bétsben létében megmutatta, hogy a' S. Jean d' Acréi erősség (Siriában) fetettebb fontos dolog a' Török udvarra nézve.

Egy bizonyos aszfzonzság Pafztoret, a' szégyenebb kis gyermekes aszfzonzok könyebségére, oly házat állított fel mostanában Párisban, a' hová, midőn a' szülék reggel munkára mennek, gyermekeiket beadhatják, a' meg eshető szerentsétlenségektől nem félthetik: mert rájuk az oda rendelt dajkálódó öreg aszfzonzok egész nap vigyáznak, 's őket hasznos foglalatosságokban gyakorolják. Ez a' Párisi példa, jobban meg érdemlené a' követést; mint sok oda való módi, a' majmolást:

Illuſtriſſimo Domino etc. etc.
anDreae SeMſel eLeCto perſonaLI ſaCrata.

a
gerarDo ſzentgyörgyI ConſeCta CarMina.

Regia praeclarum munus Tibi contulit aula,
Inſigni meritis, nobilitate viro;
Aſt cum per magno curarum pondere junctum,
Ut dirimas aequo jurgia jure fori.
Quantum ſplendoris, tantum quoque ponderis
amplum

Hoc Perſonalis munus habere, vides:
Grandibus adſuetis humeris onus omne levabis,
Auxilio Superûm nil Tibi pondus erit.
Ornat Te munus, ſed et ornas Tu magis illud:
Per Te ſplendor ei, qui fuit ante, redit:
Tunc etenim magis atque magis ſubſellia fulgent,
Inclita cum Virtus occupat illa ſedens.
Sit Tibi, ſit Regi, Regno, Te ſoſpitem, munus
Hoc, fauſtum: evadas altior inde precor.
Idem, qui ſupra.

Viennae 3. Martii.

Tudósítás.

Poſony, Soprony, Vaſ, Veſzprém, Györ,
Komárom és Peſt Vármegyékben bíró Titt. Föl-
des Uraſágokhoz.

A' megnevezett Vármegyék közzül valamel-

lyikben, kívánna egy valaki árendába venni egy olyan Mezei jószágot, melly, ha nem egészben is, legalább nagy részben purum, és jó forma nagyságú allodiaturájú. Egy egész Helység, vagy nagyotska prédium, vagy legalább egy olyan fél vagy darab Helység, mellynek az allodiaturája vagy egy darabban van, vagy hatöbb darabokból állana is, de legalább, szabad és bátorságos helyen fekszik, legkívánatosabb volna. Jó lakó hely, Major és ehhez tartozó szükséges, jó vagy reparálandó épületek meg kívántatnak. Erdő és szőlő, akar van, akar nints, mindegy. Az árenda esztendő lefesz legalább 12; de ha a' proprietáriusnak tettzik, — lehet akár 50 esztendőre egygyezni. Az Arendátorra nézve, a' jószágot mindjárt által lehet adni in statu quo. — Az Arendátorral, minden kétség kívül, kiki meg fog elégedni; és jószágát jobb gond alá telyességgel nem adhattja.

A' levelet lehet küldeni Sopronba, Prókázor T. Fabricius András Úrhoz; a' jószágnak, ahhoz tartozó épületeknek világos leírással egygyütt.